

[Forsvarsministeren.]

Det ærede medlem synes at ville bagatellisere soldaterdemonstrationerne, det spørgsmål, det ærede medlem selv har rejst. Det vil jeg ikke være med til.

Overfor det ærede medlems forsøg på at fremstille ministeren som en mand, der ikke vil gribe ind og ikke vil gøre dit og ikke vil gøre dat, vil jeg sige, at i et retssamfund, som vi har det her i Danmark, og som det ærede medlem og hans partifæller vist kan være glade for at de opholder sig i, er der i henhold til gældende lovgivning givet regimentscheferne som rettergangschefer påtåle-ret, og over påtalemyndigheden og over os alle står til syvende og sidst domstolene.

Man kan forme sin påtale udfra de kriterier, som loven nu engang indeholder, og domstolene skønner og dømmer på grundlag af bevislighederne, der foreligger. Sådan er rettergangsmåden her i landet, og den kan heller ikke ministeren pille ved.

Jeg har sagt til det ærede medlem, hvordan forholdene er med hensyn til den militære rvsplejelov og den militære straffelov, hvilken myndighed ministeren har, og hvilken han ikke har. At jeg naturligvis ved disse sager, som var spredt over landet, har gjort det, som jeg indenfor lovens rammer kunne gøre, nemlig forsøge på gennem forhandlinger med generalauditøren og derefter med auditørerne, der er rettergangschefernes juridiske medhjælpere, at få skabt så ensartede og så koordinerede forhold som overhovedet muligt ved disse sagers behandling, er en selvfølge. Men når det ærede medlem så siger, at jeg ikke vil benytte min ret til at gribe ind overfor domstolene eller overfor de militære påtalemyndigheder, så ved det ærede medlem efter det, jeg har sagt, at jeg har ingen legal ret, ingen lovmæssig ret dertil. Jeg vil derfor gerne stille det ærede medlem det direkte spørgsmål for at få klaret al den snak og udenomssnak, det ærede medlem kom med: Mener det ærede medlem, at en minister kan sætte sig ud over gældende lov, eller at ministeren skal følge loven? Hvis jeg må få et klart svar derpå, kan det ærede medlem spare mange bemærkninger bagefter, det skærer nemlig gennem al væset.

Det ærede medlem talte om de 18 måneders tjenestetid og debatten i folketinget. Jeg føler ingen trang til at genopfriske denne debat, af hvilken det fremgik, hvorledes

hele dette spørgsmål har været behandlet, fra det blev rejst, til det blev afgjort, hvorledes de indkaldte unge, såsnart de kom ind, fik besked om, hvad de måtte regne med, og hvorledes man på ethvert stadium, hvor en afgørelse har været moden til at blive truffet, gennem de politiske myndigheder har givet besked om alle disse forhold. Debatten i folketinget endte med, at man stemte det forslag til dagsorden ned, som det ærede medlems parti kværuledede med, og som indeholdt noget af det, det ærede medlem gav da capo her i dag.

Chr. Nielsen: Det ærede medlem hr. Stegger Nielsen mente, at jeg ville knibe uden om de spørgsmål, der var stillet, ved at sige, at jeg ikke havde nogen forudsætninger for at dømme om forholdene i den røde hær. Ja, men kan man sige, at det er at knibe udenom, når jeg fastslår, at jeg ikke har særlige forudsætninger for at udtale mig om, hvorledes forholdene er i den røde hær? Det er dog en ærlig sag, og jeg ved ærlig talt ikke, hvad jeg ellers skulle svare, når jeg klart og tydeligt har givet udtryk for, at jeg ikke har særlige forudsætninger. Det ærede medlem skylder mig at fortælle, hvorfor han absolut vil have, at jeg skulle være i besiddelse af særlige forudsætninger. Jeg har nøjagtigt de samme forudsætninger for at tale om de forhold, som det ærede medlem og alle de andre ærede medlemmer har, nemlig dem, jeg kan opnå ved at læse den tilgængelige litteratur og det materiale, der nu engang foreligger. At jeg så muligvis dyrker det mere end det ærede medlem hr. Stegger Nielsen, er en sag for sig, men forudsætningerne for at sætte sig ind i tingene er akkurat lige så store for det ærede medlem hr. Stegger Nielsen som for mig.

Det ærede medlem hr. Henry Hansen spurgte om de lønmæssige forhold i den røde hær. Må jeg lige sige i den forbindelse, at det ærede medlem gang på gang talte om tjenestetiden på 3 år derovre. Det ærede medlem skylder både mig og tinget at oplyse, hvor han har dette tal fra, thi hvad der foreligger officielt om den røde hær, er, at tjenestetiden derovre er 24 måneder, og det er som bekendt efter vor tidsregning 2 år. Men lad mig fastslå, at soldaterne i den røde hær får en løn, der sammen med deres forplejning, og hvad de ellers iøvrigt oppebærer, sålænge de er i militærtjenesten, svarer